

Advent 1B 2020

Vogelenzang

Wij gaan opnieuw de Advent in: korte dagen, koude nachten. God zoekt de mens. God bezoekt de aarde. OLV was en blijft de grootste Adventsfiguur, het ideale voorbeeld voor onze voorbereiding op Kerstmis. Vandaag willen wij onze ogen richten op haar, wij willen een eenvoudige bezinning doen op haar negen maanden tussen de menswording en de geboorte van Jezus.

1. Toen OLV de boodschap van de engel Gabriël hoorde, *“schrok zij”* (Lk 1:29). Ze was immers beloofd aan Jozef en leidde het leven van een jong dorpsmeisje, ze zag niets bijzonders in zichzelf (*“daar Hij welwillend neerzag op de kleinheid van zijner dienstmaagd”* Lk 1:48). Na de toestemming om de Moeder van de Zoon van God te worden, bewaarde zij dat grote geheim in haar hart en ging meteen op weg om haar bloedverwante Elizabeth te helpen (Lk 1:39). Hij vertrouwde op Gods voorzienigheid om het werk dat Hij was begonnen tot voltooiing te brengen. En zo was het: een Engel zou aan Sint-Jozef het mysterie openbaren (*“terwijl hij dit overwoog verscheen er in een droom een engel van de Heer die tot hem sprak: Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd, Maria, uw vrouw, tot u te nemen; het kind in haar schoot is van de heilige Geest”* Mt 1:20). De heilige Jozef en OLV stelden zich in de handen van God en zetten hun leven in Nazareth voort, als een getrouwd en gelukkig echtpaar. Kort vóór de geboorte van Christus kwam het bericht dat ze, aangezien ze van Davids afstamming waren, naar Bethlehem, de stad van koning David, moesten reizen voor een volkstelling. God voerde hen op Zijn eigen goddelijke wijze en ze gingen op de weg die God hen wees.

2. De houding van de Maagd vóór de geboorte van haar Zoon is voor ons een spiegel, vooral in de Adventstijd: vertrouwen in God, nederigheid, innerlijke stilte, kracht, moed, gezinsleven, concrete naastenliefde ten opzichte van anderen, vertrouwen in mensen, enz. Een paar woorden over het vertrouwen in God van OLV, over haar kracht en over haar concrete naastenliefde mogen ons inspireren in deze Adventstijd:

a. Vertrouwen in God: vertrouwen in iemand is hier de vrucht van echt kennis van iemand hebben en van zijn trouw tegenover ons. Ze vertrouwt altijd erop dat God zou doen wat het beste was, zelfs als dat wat God van haar vroeg onbegrijpelijk leek: ze vertrouwt helemaal in God op het moment van de menswording van haar Zoon (*“laat het mij geschieden volgens zijn woord”*), ook wanneer zij moest zwijgen als Jozef twijfelde. Vol vertrouwen bij het wachten op de geboorte van het Kind, bij de reis naar Bethlehem, bij het gebrek aan onderdak, enz.

God vraagt ook ons Hem te vertrouwen omdat Hij voorzienig is, omdat Hij onze hemelse Vader is en ons bemint, omdat het Kind Jezus voor ons geboren is: *“U, Heer, bent onze Vader, van oudsher heet U onze Beschermmer”* horen wij in de eerste lezing. Om in Hem te vertrouwen vooral in tijden waarin alles moeilijk lijkt zoals in onze tijd met de pandemie. Charles de Foucauld: *“Vader, ik geef mij aan U over, doe met mij wat Gij goedvindt [...] omdat ik U bemin en omdat het voor mij een liefdesnoodzaak is mij te geven, mij mateloos toe te vertrouwen in Uw handen... met een oneindig vertrouwen, want Gij zijt mijn Vader.”*

b. Kracht, moed: jong als ze was, is OLV de sterke vrouw van het Evangelie. Ze is niet trots: ze weet dat ze alles van God heeft ontvangen (*"Hij zag welwillend neer op de kleinheid van zijner dienstmaagd"*), maar ze is niet bang of laf (*"omdat Hij aan mij zijn wonderweken deed, die machtig is"* Lk 1:49). Ze aanvaardt het mysterie, ze zwijgt zelfs als het ernstige gevolgen kan hebben (*"...hij dacht er over in stilte van haar te scheiden"* Mt 1:19), ze gaat met spoed haar verwante helpen, ze zingt de genade van God met vreugde, ze gaat naar Bethlehem met Jozef en gaf hem kracht en troost bij moeilijkheden, enz.

Wat een groot voorbeeld voor ons, om de genade te vragen om sterk te zijn in de Heer (*"Alles vermag ik in Hem die mij kracht geeft"* Flp 4:13), om niet zozeer naar onze zwakheid te kijken, maar naar God die ons versterkt. In deze heel bijzondere en moeilijke Advent moge de kracht van OLV een spiegel voor ons zijn om onze moed te laten groeien en om aan anderen moed te geven. *"Weest waakzaam"*, zegt de Heer in het Evangelie van vandaag.

c. Haar concrete liefde: bij de aankondiging noemt Gabriël zijn bloedverwante Elisabeth die bejaard was en in verwachting was van een kind. Na dat te horen *"reisde ze met spoed..."* (Lk 1:39) vanaf het noorden van het land naar het zuiden, *"ging het huis Zakarias binnen"* (Lk 1:40) om Elisabeth te begeleiden en te helpen. De traditie zegt dat ze daar tot de geboorte van Johannes de Doper bleef.

Zijn voorbeeld van liefdevolle dienst is als een licht voor ons: de beste manier om ons voor te bereiden op de komst van Christus is door te handelen met concrete liefde voor onze naasten, vooral voor degenen die dicht bij ons staan of die het meest in nood zijn.

Moge de Maagd Maria ons vergezellen op onze weg tot Kerstmis: als gezegd, vieren wij dit jaar een rare Kerstmis maar we weten dat het onder de liefdevolle voorzienigheid van God valt (*"wij weten dat God in alles het heil bevordert van die Hem liefhebben"* Rom 8:28). Het is goed te herdenken dat ook de eerste Kerstmis, de geboorte van Jezus te Bethlehem, ook op een vreemde wijze plaats vond – in eenzaamheid, tussen dieren, enz.- en die viel ook onder de voorzienigheid van Zijn Vader die het beste voor zijn Zoon, zijn Moeder, voor de heilige Jozef en voor ons voorbereidde.

Met een dankbaar hart om zoveel goed te mogen ontvangen, laten we de Heer vragen om in deze Adventstijd het voorbeeld van OLV voor ogen te hebben: dat de Heer ons moge bijstaan om in een groot vertrouwen in Hem te groeien, om met christelijke moed zijn wil te volgen in ons dagelijks leven en een concrete liefde te tonen aan onze naasten.

Amen